

и казва ми; какво та' пожелаваш ли? Веди
рѣ^а отъговоръ; отъ свои и воля, с царю, та и ти
поиска да и саторъ лиу добро, и прѣдъ^{дѣла} по-
геш^а, да стане да едни веревъ невеста на царя
а не да гревъ; Злата и речъ и докара на лиу
Кадва ми царъ; вишъ, каписа да на не излѣвешъ
искашъ царъ; когато ти и приидешъ, да и да
прѣвешъ; Замъто ако ми направимъ нѣкоя из-
мѣна, да знаешъ че тебѣ затривамъ. Вривамъ,
пече Веди^а на ваше величество да извршъ
вѣрно заповѣдъ^а въ.

Подиръ туй Ведиръ ^{мѣ}стана да даде известіе
на Халимъ, че въ-ѣ върелъ на царя. Халимъ
пре туй драго известіе съ голъмъ радостъ,
и тавръд-ного благодаръ на бѣща си. Но ка-
ко педанше того наекъртѣнъ, кадва му, да са
не кахари, но да са радва като въ оженва ба
цари; ^{Дайго} ^{ка} ~~нема да са р~~ ^{ка} ~~кадва ба туй, а~~ ^{ка} ~~пове~~
¹⁰⁴ да ~~виде~~ ^{виде} удѣренъ, че ~~ще~~ ^{ще} са радва отъ сега въ
оривотъ ~~си~~ ^{си}.

Халима погледъ весела ъе да са изди и
да са пригивуви, и да са приготви ъа да са
прѣстави на царя. И прѣди да прѣгне, по-
выска скръшѣиъ сестарѣ си мединѣ, и казва
и: мила моя сестаро, аѣо ипалѣ гонѣиъ.